

Publicerad 2011-12-16 08:50 av Knickedick

Trälinnan

Slaget emot städet
när bojan blir försluten
Söndertrasat klädet
Trälinnan smyckas ut
genom slagen hörs ej kvädet
ty själen ligger bruten
vinden genom trädet
säger friheten är slut

Hammaren och slagen
dövar hennes hjärna
Liksom domedagen
Är det ödesmättad fyllt
Böjer sig för lagen
Mot överhet ej spjärna
Fästs ej fäst vid kragen
Av metall man ej förgyllt.

Ett tecken hon ska bära
Hon är mindre än oss andra
Kragen som ska skära
In i hennes kött
Ska påminna och lära
Hon bakom oss ska vandra
Hon inget kan begära
av livet henne fött.

Hon nu till för att tjäna
Med kropp förrutan vilja
Av godhet man förläna
honne husrum i en cell
Där doften av de fräna
Avträdeshus ej skilja
Varje dag hon måste träna
Att va godmodig och snäll

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knickedick med Poeter.se id #29236 innehar upphovsrätten